

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 292/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зорица Коларевић и Никола Мрвошевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, МУП РС, Регионални центар граничне полиције према БиХ Ужице, СГП Увац, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Ужицу, ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2692/19 од 15.10.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2692/19 од 15.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2692/19 од 15.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 40/18 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му за период од 06.02.2015. до 06.02.2018. године исплати укупно 24.722,29 динара и то на име прековременог рада, ноћног рада и рада на дан државних и верских празника који су нерадни дани са припадајућом законском затезном каматом на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му за период 06.02.2015. до 06.02.2018. године исплати на име сменског рада 228.192,99 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе у висини и на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2692/19 од 15.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у деловима става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му за период од 06.02.2015. до 06.02.2018. године исплати на име прековременог рада износ од 20.222,63 динара и на име рада на дан државних и верских празника који су нерадни дани износ од 1.558,61 динар све са законском затезном каматом на појединачне месечне износе на начин ближе описан у

том делу изреке. Ставом другим изреке, иста пресуда је укинута у преосталом делу става првог изреке и у ставу трећем изреке и предмет у укинутим деловима враћен истом суду на поновно суђење.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за прековремени рад и рад на дан празника који није радни дан, који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.02.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 21.781,24 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић